

तत इति चित्काशिदृढमुष्टिः प्रकाशनादितियास्कः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
मार्कण्डेय उवाच ततो नित्यो यस्वपुरा कुंभकर्णः सहानुगः ॥ अपश्यत्कपि सैन्यं तज्जितकाश्यप्रतः स्थितं ॥ १ ॥ सवीक्षमाणस्तस्यै न्यं रामदर्शनकाक्षया ॥ अप
श्यचापिसौमित्रिधनुष्याणि व्यवस्थितं ॥ २ ॥ तमभ्येत्याशुहरयः परिवव्रुः समंततः ॥ अभ्यग्रंश्च महाकार्यैर्बहुभिर्जगतीरुहैः ॥ ३ ॥ करजैरनुदंश्चान्ये विहाय
भयमुत्तमं ॥ बहुधा युध्यमानास्ते युद्धमार्गैः प्लवंगमाः ॥ ४ ॥ नानाप्रहरणैर्भीमैराक्षसैर्द्रुमताडयन् ॥ सताड्यमानः प्रहसन् भक्षयामासवानरान् ॥ ५ ॥ बलं च
डबलास्यं च वज्रबाहुं च वानरं ॥ तदृष्ट्वा व्यथनं कर्म कुंभकर्णस्य रक्षसः ॥ ६ ॥ उदक्रोशन्परिचक्रस्तास्तारभृतयस्तदा ॥ तानुच्चैः क्रोशतः सैन्यान् श्रुत्वा सह रि
यूथपान् ॥ ७ ॥ अभिदुद्रावसुग्रीवः कुंभकर्णमपेतभीः ॥ ततो निपत्य वेगेन कुंभकर्णं महामनाः ॥ ८ ॥ शालेन जघ्निवान् मूर्ध्नि बलेन कपिकुंजरः ॥ समहात्मा महावे
गः कुंभकर्णस्य मूर्धनि ॥ ९ ॥ विभेदशालं सुग्रीवो न चैवाव्यथयत्कपिः ॥ ततो विनयसहसा शालस्पृशं विबोधितः ॥ १० ॥ दोर्भ्यामादाय सुग्रीवं कुंभकर्णो हरद्व
लात् ॥ क्रियमाणं तु सुग्रीवं कुंभकर्णं न रक्षसा ॥ ११ ॥ अवेक्ष्याभ्यद्रवद्दीरः सौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ सोऽभिपत्य महावेगं रुक्मपुंखं महाशरं ॥ १२ ॥ प्राहिणोत्कुंभक
र्णाय लक्ष्मणः परवीरहा ॥ सतस्य देहावरणं भित्वा देहं च सायकः ॥ १३ ॥ जगाम दारयन् भूमिरुधिरं समुक्षितः ॥ तथा सभिन्नहृदयः समुत्सृज्य कपीश्वरं ॥ १४ ॥
कुंभकर्णो मेहप्लासः प्रगृहीतशिलायुधः ॥ अभिदुद्रावसौमित्रिमुद्यम्य महतीं शिलां ॥ १५ ॥ तस्याभिपतत स्तूर्णक्षुराभ्यामुच्छ्रितौ करौ ॥ चिच्छेद निशिताग्रा
भ्यां सबभूव चतुर्भुजः ॥ १६ ॥ तानप्यस्य भुजान्सर्वान् प्रगृहीतशिलायुधान् ॥ क्षुरैश्चिच्छेद लब्धस्वसौमित्रिः प्रतिदर्शयन् ॥ १७ ॥ सबभूवा तिकायश्च बहुपाद
शिरोभुजः ॥ तं ब्रह्मास्त्रेण सौमित्रिर्ददाराद्रिचयोपमं ॥ १८ ॥ सपपात महावीर्यो दिव्यास्त्राभिहतो रणे ॥ महाशनि विनिर्दग्धः पादपौं कुरवानिव ॥ १९ ॥ तं दृष्ट्वा व
त्रसंकाशं कुंभकर्णं तरस्विनं ॥ गतासुं पतितं भूमौ राक्षसाः प्राद्रवन् भयात् ॥ २० ॥ तथा तान् द्रवतो यो धान् दृष्ट्वा तौ दूषणानुजौ ॥ अवस्थाप्याथ सौमित्रिं संक्रुद्धा
वभ्यधावतां ॥ २१ ॥ तावाद्रवंतौ संक्रुधौ वज्रवेगप्रमाथिनौ ॥ अभिजग्राह सौमित्रिं विनद्योभौ पतत्रिभिः ॥ २२ ॥ ततः सुतुमुलं युद्धमभवच्छोमहर्षणं ॥ दूषणा
नुजयोः पार्थलक्ष्मणस्य च धीमतः ॥ २३ ॥ महता शरवर्षणराक्षसौ सोऽभ्यवर्षत ॥ तौ चापिवीरौ संक्रुद्धावुभौ तौ समवर्षतां ॥ २४ ॥ मुहूर्तमेव मभवद्वज्रवेगप्रमा
थिनोः ॥ सौमित्रेश्च महाबाहोः संप्रहारः सुदारुणः ॥ २५ ॥